

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

a legmélt. Oltáriszentség imádása és a szegény templomok felszerelésének elősegítésére hivatalos közlönyül.

Jelen szám 20 fillér.

Előfizetési ára egy évre 2 pengő.

Megjelenik minden hó elején.

TARTALOM: **Dezső István:** A szentmise — apostolképző iskolánk. — **Kolozsváry Dezsőné:** Az Úr előtt. — **Nagelreiter Alajos dr.:** Hogyan őrizték az Oltáriszentséget? — **Kolozsváry Dezsőné:** Árulás. — **Gálosiné Ottlik Myra:** Azóta törvény: az öröm. — **Olcsvay Géza:** Imádkozzunk. — **Központi:** Imaszándékunk: A bűnbánat.

A szentmise — apostolképző iskolánk.

II.

(Folytatás.)

A bűnbánatban megtisztult alázatos lélek már epedve keresi az Istent, hogy Vele találkozassék és Benne megnyugodhassék.

Jóvátenni a bűnt és megengesztelni a végtelen Jóságot: ez az elhatározás űzi-hajtja az őszinte bűnbánót Isten kegyelemtrónusához. Az alázatosság nem veri le, a bűntudat nem csüggeszti el, inkább egész lényét — gondolatát, akaratát, szándékát — Istenhez emeli.

«Mikor jelenhetek meg, Uram, szent színed előtt?» — kérdi esengve. Mikor hallhatom Tőled: «Bűneid meg vannak bocsátva, élj békével?» Mikor csendül meg szívem szentélyében édes biztatásod: «Fiam vagy te... örök szeretettel szeretlek téged... azért vonzottalak magamhoz, könyörülvén rajtad?... «Mikor mondod nekem, szegény bűnösnek: «Maradj meg szeretetemben... szeretet az Isten... aki megtartja parancsaimat, az szeret engem... aki pedig engem szeret, azt Atyám is szereti és elmegyünk hozzá és lakóhelyet veszünk nála?...»

És én mikor mondhatom el őszintén lelkem igazi szándékát: «Uram, ha megbocsátasz nekem és megtúrsz szolgálatodban, kész örömmel a Tiéd akarok lenni ezután? Mondd, mit akarsz, hogy cselekedjem?... Hogyan éljek, hogy Érted élhessek?... Mindenre kész vagyok, csak Neked tesse».

Ime, ilyen gondolatok és elhatározások foglalkoztatják az alázatos bűnbánót, amikor Isten színe és az ő szent szolgálatát keresi, hogy a bűnbánat méltó gyümölcseit teremhesse.

A megértő szeretet munkája.

Az alázatos isteni Mester tovább segíti az áldozat útján bűnbánó tanítványait. Szent Szívének a szentélyét tárja ki előttünk és bevezeti őket az isteni szeretet tárházába. Megmutatja a krisztusi lelkek apostolainak: milyen a szívek égi királya és központja; mit érez a vétkeinkért engesztelő áldozat; hogyan szenved a bűnösök áldozatja — az emberek bűneiért. Hiszen úgy illik, hogy Krisztus-királyt ismerjék az ő alattvalói; tudják minden szándékát és tegyék meg határo-

zott akaratát, mert csak így lehetnek méltók az ő szent szolgálatára. Az istenség szívkinccsei rendelkezésükre állanak; csak méríteniök kell e drágaságokból, hogy az isteni és felebaráti szeretet dúsgazdagai lehessenek e szeretetben szűkölködő rideg világban.

Megrendült lélekkel beszél a Mester szereteteinek. Minden egyes szava szívéből fakad és a szeretet áldozatát hirdeti. Égő fájdalom kínozza jóssággal és szeretettel teljes szívét... , mert egy halhatatlan, választott lélek hűtlen lett hozzá és örök kárhozatába rohan... Keserves jajszó tolu ajkára... elvész egy övéi közül, pedig Ő megmenteni és üdvözíteni jött mindenkit... ezt is... és megtett érte mindent, ezért is, hogy örök élete legyen.

«Bizony, bizony mondom nektek, hogy egy közületek elárul engem. Az Emberfia elmegy ugyan, amint meg van írva róla, de jaj annak az embernek, aki az Emberfiát elárulja; jobb lett volna neki, ha nem született volna az az ember» — mondja a Mester tanítványainak.

Döbbenetesen és félelmetesen hathattak e szavak az apostolokra. Pedig most még csak annyit értettek meg: Nagyon fáj Jézusnak a hálátlanság bűne és igen sajnálja, hogy nem lesz vele örökké boldog ez a vesztébe rohanó szerencsétlen lélek.

Később a Szentlélek kegyelmi fénye mellett már igazán Jézus szemével látják és értékelik az emberi lelket és életet, azért át is érzik Jézus szívével mindazt, ami az ember földi és örök életére, lelkére és örök dicsőségére vonatkozik.

A bennük dolgozó isteni hittel kezdik mindig jobban megérteni: mit jelent üdvözülni vagy örökre elkárhozni; azért keresik szüntelen a lelkeket, hogy megmentsék őket.

Hitükkel látják az Istenfiát, aki azért jött közénk, hogy elvegye a világ bűneit és megtisztítson és kiemeljen mindnyájunkat a bűn gonoszságából, Isten gyermekeivé tegyen és megdicsőítsen itt és az örökkévalóságban: és Jézus és a lelkek szeretete viszi őket az egész világra, hogy mindenkit megnyerjenek Jézusnak és az örök boldogságnak.

A Szentlélek kegyelme és szeretete mutatja meg nekik az istengyermeki lelkek csodás szépségét és boldogságát az Istenben... ezekért — Jézus példájára — mindent oda kell adnunk, még az életünket is, csak megváltjuk és boldogíthassuk őket.

A Mester élete legalább folytonos munkáról és áldozatról beszél. Ő fáradhatatlanul keresi a lelkeket, értük imádkozik, dolgozik, szenved és meghal, sőt még halála után is értük él és működik a szentségekben, különösen a legméltóságosabb Oltáriszentségben, ahol életét, istenségét, emberségét, testét-lelkét adja övéiért, hogy azok éljenek Őbenne és Őbelőle.

Mindez az isteni példa, buzdítás és áldozat nem azt mondja-e Jézus apostolainak és összes híveinek: «Boldog, ki magát az Őrnak áldozatul hozza?» És: «Uram, adj nekem lelkeket, hogy azokat Neked adhassam!»

* * *

Szentmisére készülő édes testvérem, te kéred-e isteni Mesteredet, adjon neked értelmes szívet, hogy megértő lélekkel vehess részt Jézus áldozatán?

A templomba belépve, szenteltvízhintéskor, mondod-e: Jézusom, tisztíts meg engem bűneimtől?

A lépcsőimádságban a küzdő Egyház híveivel együtt őszintén bánod-e bűneidet, érzéketlenségeidet és emberi könnyelműségeidet?

Szíved mondja-e az Úrnak, hogy részt akarsz venni Jézus és az Egyház áldozatában és szent oltárához törekszel, hogy ott bemutasd a legszentebb imádó, hálaadó, engesztelő és kérő áldozatot?

Csatlakozol-e a dicsőült szentekhez, hogy velük együtt tanulj, buzdulj és áldozatot hozzál az Isten szolgálatában?

Tudsz-e szívből esedezni azért, hogy az Úr fényessége és igazsága ragyogja be elmédet, szívedet, életedet és az világítson testvéreidnek is?

Szavaddal, példáddal, imádságoddal és áldozatos életeddel rajta vagy-e, hogy Jézus áldozata neked és testvéreidnek is minél többet használjon?

Megérted-e: nemcsak érted szenvedett és halt meg Jézus, hanem mindannyiunkért?

Nemcsak neked van részed Jézus országában és áldozatában, de kívánatos boldogságkincse ez mindenkinek, hogy szeretetben éljen és boldoguljon?

Tedd meg tehát azt, amit elvár tőled az Úr.

Hirdesd azoknak, akik még nem tudják: mily jóságos az Úristen.

Segítsd elő, hogy minél többen megízleljék: mily édes az Isten terhe, mily gyönyörűsége az ő hűség szolgálat.

Fáradhatatlan szeretettel dolgozzál azon, hogy a Jézus vérén megváltott lelkek értelmesebbek, áldozatosabbak, buzgóbbak, szebbek, szentebbek és boldogabbak legyenek.

Akkor igazán jól megérted és meg is örvendezteted az Úr Jézust — és vele együtt az ő testvéreit is.

(Folytatása következik.)

Dezső István.

Az Úr előtt.

Előtted most itt térdelek, Uram
és látom a vércseppes homlokod,
én alázattal nyujtom Feléd a kendőt,
oh! Add irgalmas kegyelmi csókok.

Bánat-könnyeim tavában fuldokoltam,
megszántad vergődésemet,
meghallottad a könnytó mélyéből
felszűrődő halk könyörgésemet.

Keresztedből mit nekem adtal,
már könnyebben hordozom,
ha Te segíted botladozó lábam
nem félek, nincs mitől tartanom.

Előtted most itt térdelek, Uram,
hittel, a sirót Te megvigasztalod
és szívének hála dalát zengi
egy porszem, a Te boldog lantosod.

Kolozsváry Dezsőné.

Hogyan őrizték az Oltáriszentséget?

Az őskeresztényeknek meg volt engedve, hogy a legméltóságosabb Oltáriszentséget tiszta fehér gyolcskendőben hazavigyék, hogy alkalomadtán otthon is megáldozhassanak, miként e tényről Tertullian († 245) és Szent Cyprián († 258) is tanuskodnak. Az Oltáriszentség megőrzésének módjáról az őskeresztények

Békesség a völgyben.

gyülekezési helyein és a magánházakban csak kevés kép és írás tesz említést. A magánházakban a fehér gyolcskendőben elhelyezett Oltáriszentséget valószínűleg falba vágott mélyedésbe, fülkébe rejtették, amely fülkét talán fehér vászomból vagy selyemből készült díszsel takartak el a külvilág, az avatatlanok elől. Szent Melánia († 439) élettörténetéből megtudjuk, hogy a halálnapon a többszöri áldozás is előfordult. Nagybátyjának, Volusianusnak halála napján háromszor engedte a szent titokban résztvenni. Hasonlóan ő is élete utolsó napján háromszor vette

magához a lakásában őrzött Oltáriszentséget. A katakombákban, a Kallixtus-katakombákban az úgynevezett szentségkápolnában őrizték titkos fülkében az Oltáriszentséget.

A IV. század végén az apostoli konstitúciók említik, hogy a szerpapoknak kellett a fennmaradt részeket, miután mindnyájan megáldoztak, a pastoforiumokba vinni. A pastoforiumok, amelyeket nyugaton sekretariumoknak vagy sacrariumoknak is neveztek, körülbelül a mi sekrestyéinknek felelnek meg. Igen fontos helyiségek ezek, mert ezekben voltak az istentisztelekre szükséges tárgyak és a szent könyveket tartalmazó szekrény mellett ott volt az eucharisztikus szekrény is. Ezt a szentséges szekrényt nyitotta ki Szent Eudoxia, midőn őrei megengedték neki, hogy vértanúsága előtt utoljára még a templomba mehet. Itt vette ki a konzekráltnak kenyérnek egy darabkáját, amelyet szorgosan magánál elrejtett és így sietett vissza a vesztőhelyre, ahol teljesen titokban, közvetlenül vértanui halála előtt, magához vette az Oltáriszentséget. A szentségi szekrényt Aranyuszáj Szent János († 407) is említi és állítja róla, hogy értékesebb minden más szekrélynél, mert gazdag ruhákat ugyan nem tartalmaz, de tartalmazza az Úr kegyelmét és irgalmát. Szent Jeromos († 420) idevonatkozólag mondja: «Mivel Krisztus teste, aki lelkünknek igazi jegyese, a sacrariumban pihen, azért ezt joggal nevezzük thalamusnak vagy pastoforiumnak, azaz jegyes- vagy menyasszony-szobának».

A szentségi szekrényben, amelyet sok esetben a templomokban vagy magánházakban a falba vágott és művésziesen díszített fülke helyettesített, volt elhelyezve a legméltóságosabb Oltáriszentséget tartalmazó skatulyácska, amelyet előszeretettel arca vagy arculának neveztek, amint ezt már Szent Cypriánál is olvashatjuk. Eleinte azt hitték, hogy a Spoleto közelében egy kápolnában talált szentségi szekrény az V. századból a legrégebb emlék, később azonban rájöttek, hogy a berlini múzeumban őrzött elefántcsont ládacska a legrégebb eucharisztikus emlék. Ennek eredetét a IV. századból valónak mondják. Mily nagy tiszteletré méltó az olyan edény, amelyben Krisztus szent teste már a nagy egyházatyák idejében nyugodott! A 13 cm magas kerek szekrényke bizonyíték arra, hogy már az első keresztény századokban mennyire közreműködött a legértékesebb anyag és a legfinomabb művészet, hogy Krisztus legszentebb testének méltó hajléka, lakása legyen.

Miután a kereszténység legyőzte a pogányságot, az eucharisztikus szekrény fokozatosan eltűnt a pastoforiumokból, vagyis a templom mellékhelyiségeiből és a legméltóságosabb Oltáriszentséget az oltár közelében az apsisban vagy a mellékfalban levő rácsos ajtóval elzárt fülkében helyezték el. Rómában napjainkban is látható néhány régi templomban ilyen fali tabernákulum, amelyet nem ritkán repositoriumnak is neveztek el, mintegy annak jelzésére, hogy Krisztus teste abban, mint valami sírban fekszik. A szekrényke, szelence (pyxis), amelyet a konzekráltnak kenyérral a szentségfülkébe, fali szekrénybe helyeztek, idővel szintén Krisztus sírjának jellegét öltötte magára és toronyalakot nyert. Innét az elefántcsonttorony, amely Krisztus testét foglalta magában. A lorettó-litániában ezért a boldogságos Szűz Máriát metaforice elefántcsonttoronynak, szövetség szekrényének, aranyháznak szólítjuk.

(Folytatása következik.)

Imádkozzunk!...

Urunk, őrzd vagy üzesd ki belőlünk a kétescélú vágyakozásokat; tégy vakká, süketté a kísértések iránt, *«hogy a szentek szentébe tiszta szívvel mehessünk be»*, hogy Te, Urunk, kedvvel «vacsorálj» velünk és mi Véled!

og.

Árulás.

Készen már a sötét terv,
mit rejteget az agy,
e szörnyűségtől a vér
dermedtre fagy.

Zsebben a harminc ezüst,
az árulási bér
és elfolyt a legdrágább,
a legszentebb vér.

Elcsattant a gyilkos csók
Krisztusnak arcán
és mi Vele járjuk az utat
a gyótrő Golgotán.

Kolozsváry Dezsőné.

Azóta törvény: az öröm.

Mint pók köré a finom háló,
Úgy rámfonódik az elmúlt idő.
Hányszor voltam hűtelen, Istenem,
Kevés ok: az örömré — több: a döbbenő.

De tűnt évezredek hűvös mélyén,
Tiszta méhébe egy Szűz fogant
A Szentlélektől Istent — és azóta
Bánat közt is vigasztaló itt alant.

Szűzanyám! Didergő, koldusmódra,
Kifosztott gyermeked Elébed áll
És hódol Néked, mert évezredek előtt
Szűzi méhedbe: — Istent fogantál.

Gálosiné Ottlik Myra.

Imádkozzunk!...

Urunk, irgalmazz nekünk, nem az érdem, hanem a szájalom jogán!...
Urunk, edzz meg, erősíts meg s úgy téríts meg minket, hogy ajtajaink, ablakaink
folyvást tárva lehessenek, hogy Te, JÉZUS KRISZTUS, bármely pillanatban
betérhess hozzánk vendégségbe, hosszú pihenőre!

* * *

Urunk, szinte megremeg újjáéledő lelkünk, bőséges változatú irgalmadtól.
Urunk, alakítsd, formáld, tisztítsd és legfőképen edzd meg Lelkünket, hogy mint
az Atyának a Mennyben, úgy Néked itt *lenn* sok-sok «hajlékod» legyen! *og.*

Incze Sára: Konkolyhíntők c. háromfelvonásos színművét, mely a
KALOT (Budapest, IV., Cukor-u. 3. sz.) kiadásában jelent meg, szívesen ajánl-
juk az oltáregyesületi tagok figyelmébe. Igazán szellemes — demonstrációs —
oktatás a mai falusi ember fejében vajudó szociális problémáról. Nagyon ajánljuk
műkedvelői előadásra. Előadás joga legényegyletnek 5 P, más egyesületeknek
12 P a fenti címen.

A BŰNBÁNAT.

Bűnbánat ideje van! Krisztus keresztje áll folyton lelkiszemünk előtt. Földi tekintünk is mindig vele találkozik a nagybőjtben. Ebben az időben valahogyan komolyabb még az útszéli feszületek beszédje is: Nemcsak jelkép vagy emlékeztető vagyok, hanem felkiáltóje! *Tartsatok bűnbánatot!*

Mi is a bűnbánat? *A bűnének tudatára eszmélt ember mélységes magabaszállása*: izmos fájdalom a bűnök felett és elindulás egy sokkal komolyabb elhatározással és sokkal szebb életúton, amelyen a jelszó: *Sohasem teszék a lelkiismeretem ellen!*

Hasonlít ahhoz a feladathoz, mely a testünkben játszódik le, ha például szálka ment valahol az ujjunkba és nem tudjuk kivenni. Meggyűlik. A testszövetek felduzzadnak körülötte s azután a fájdalom lüktetése a képződött gennyel együtt kidobja a betolakodott szálkát. A bűntudat szúr. Fájdalmat okoz. Ez a fájdalom a bűnbánatban tisztítóerővé válik és kidobja a lélekből azt, ami idegen benne, megszábadítja a bűntől.

Minden bűnbánatot magabaszállás előz meg. Ehhez pedig indítás kell. Akár valami megrázó esemény, akár valami «szívreható» dolog, ez az indítás, *kegyelem az a valóságban*: isteni segítség, amelyet vagy magunk, vagy — halálos bűn esetében — másvalaki érdemel ki számunkra.

Ezért fontos, hogy a bűnösök megtéréseért, illetve a bűnbánathoz való kegyelemért mádkozunk.

Hiszen nekünk az Oltáregyesületben a bűnök engesztelése a hivatásunk! Nem kell-e tehát azon is munkálkodnunk, hogy minél kevesebb legyen a bűn? Minél többen hagyják abba a bűnözést? Minél többen tartsanak igaz bűnbánatot?

Igen, az Úr Jézus iránti szeretet kötelez erre. De kötelez a felebaráti szeretet is. Mindenkiné akarnunk kell azt a boldogságot, amit a kegyelem állapota jelent, s amely föltétlenül szükséges az üdvösségre. Foglaljuk tehát imaóráink könyörgő részébe ezt az ügyet: imádkozva a mélységes, életirányváltoztató, Krisztus apostoli hívévé tevő bűnbánat kegyelméért.

Az igaz bűnbánat az egész életünkre kihat. Saul bűnbánatából született Szent Pál, Loyola magabaszállása adta az egyháznak Szent Ignácot s velük együtt mindazt a sok jót, ami gyümölcse lett munkásságunknak életünkben s haláluk után a műveikben.

Ki tudja a világ melyik részében — talán egészen a közelünkben! — várják a saulok és loyolák a megtéréshez való kegyelmet! Ki tudja, hogy milyen bűnbánatok esedezések éppen napjainkban, éppen ebben a nagybőjtben! Kölcsönözzük oda imádkozó ajkunkat, szívünket, lelkünket az Úr nagy terveinek megvalósításához! Oráte fráteresz! Imádkozzatok testvérek! Imádkozzatok az igaz bűnbánat kegyelméért!

* * *

Teljes búcsúk: 1., 7., 19., 24., 25-én az egyéni imádási óra napján, egy tetszésszerint választott napon; emlékeztetjük az Oltáregyesület tagjait arra a teljes búcsúra is, amely a havi közös templomi oltáregyesületi ájtatosság, illetve oltáregyesületi gyűlésen való részvétellel jár.

* * *

A központban megtörtént a szabályszerűen beérkezett *kérvények elbírálása*, illetve az eddig készült dolgaink odaítélése. Most már nem lehet kérvényt beadni hamarább, mint 1941 végén.

Az ideki kiállításunk — a szegény templomoknak szétküldendő tárgyakból április 27-én nyílik meg.

* * *

Az Örökimádás-templomban oltáregyesületi tagok számára március 10—17-ig lesznek — minden este 1/27 órai elmélkedéssel — lelkigyakorlatok. Vezeti: dr. Mátrai Gyula ügyvezető-igazgató.

Központi.

Felelős szerkesztő: **Dr. MÁTRAI GYULA.** — Felelős kiadó: **Dr. MÉSZÁROS JÁNOS**